

Ín res je to, a vendar nočejo tega sprevideti znane, prebisane butice, znanih slovenskih prvakov.

Zato, kmet, voli pri prihodnjih volitvah take može, ki bodejo za tebe, ne pa za sebe, tudi ne za druge stanove, ki bodejo resno delali za tvoj blagor, ne pa igrali glavne vloge pri veselih žaloigrah deželne zbornice!

Vojska med Rusi in Japonci.

Baltiško brodovje.

Kakor smo zadnjič omenili, je napadlo baltiško brodovje na poti v Azijo barke angležkih ribičev, misleč, da so japonske vojne ladje. Poveljnik brodovja, admiral Rošdestvenski, trdi, da so bile med barkami ribičev japonske torpedovke. Angleži so na to mobilizirali brodovje sredozemskega morja in v obče se je mislilo, da bodejo zabranili ruskim ladjam daljno vožnjo na bojišče. Gospodje Angleži so pa seveda morali računati tudi z Francosi, kateri bi bili v slučaju vojne gotovo pomagali Rusom. Radi tega so dovolili, da nadaljujejo ruske ladje svojo vožjo. Ruske ladje so na to 1. t. m. zapustile luko Vigo, kjer so se bile morale par dni vstaviti. Samo širje mornarski oficirje, ki so bili krivi s popada z ribiči, morali so iztopiti. Tem se bode treba zagovarjati pred sodiščem, sestavljenim iz ruskih in angležkih sodnikov.

Port Arthur.

Po japonskih uradnih poročilih bliža se obleganje te trdnjave h koncu. Japonci bombadirali in naskovali so v zadnjih dneh trdnjavo in mesto iz morja in iz suhega posebno ostro. Mesto je skoraj že razvalinam enako. Poveljnik trdnjave, zares junaški general Stössel, je bil baje zadnje dni ranjen na nogi. Ruske ladje, ki so v luki pred trdnjavo, so od japonskih krogel težko poškodovane. Trdnjava se bode morala na skorem vdati. Baltiško brodovje bode prišlo gotovo prepozno na bojišče.

Položaj pri Mukdenu.

Pred bitko pri Liaojangu — konec septembra — bili so Japonci močnejši kakor Rusi. Naskočili so toraj ruske utrdbe. Rusi so se sicer morali umakniti proti Mukdenu, a Japonci so imeli kot napadniki velikanske izgube. Štiri tedne pozneje je Kuropatkin — sicer proti svoji volji in proti svojemu prepričanju — napadel Jponce. Prišlo je do bitke ob reki Šaho, ki je trajala 10 dni. V tej bitki so zopet imeli Rusi grozovite izgube. Obe vojski — vsaka ima več, kakor 200 tisoč mož — si stojite od 20. p. m. nasproti in ste od en druge oddaljene komaj par kilometrov. Sedaj se ne upa niti en, niti drugi napasti svojega sovražnika, dobro vedoč, da je izgubljen, ako nima dovolj rezerv. Kakor poročajo najnovejši brzjavci, dobili so Japonci 60 tisoč mož pomoči, s katerimi so posebno čete svojega desnega krila pomnožili. Tam so začeli Japonci z ostro kanonado in Rusi so prepričani, da je to začetek zopetnega spopada.

Ako bodejo Japonci naskočili Ruse, ki so se tu potem bode gotovo v par dneh poročal brzjavci likanskih japonskih izgubah, saj mora vojskova kateri naskoči svojega nasprotnika, ki je oboroš sedajnim orožjem, računiti že v naprej z velikimi izgubami.

Slika iz boja.

O groznem prizoru v bitki pri Liaojangu, prikazano sibirski časopisi. Pri nepričakovanem napadu poncev, ki so bili skriti v nekem prosu, je bilo sse od enega regimenta ranjenih in ubitih skoraj dva stoč moži. Od šestih kompanij ostala sta samo posobčini moža čila in zdrava. Kompanija stotnika (hauptmann) Š. je bila popolnoma uničena. Stotnik Š. se je, svzd ranjen, edini rešil. V noči po tej bitki pa je stotpravkojega obnašanje se je zdelo njegovim tovarišem ben takoj po bitki nekako čudno, odišel in nihče ni slobodel kam. Neki tovariš ga je šel iskat. Našel ga prej na bojišču, kjer so ležali mrtvi še ne pokopani, in se niso niti ne Japonci, niti ne Rusi upali tje. Stotnik je sedel na nekem kamenu. Pred njim pa je le žala njegova mrtva kompanija, katero je znosil snažna kupe. Tudi njegova dva mlada poročnika (kakananta) sta bila med mrtvimi. Ko je stopil tovarisko njemu, je zakričal stotnik: „Kaj, kaj porečejo se moji ljudje, ker ne ležim med njimi? Kaj, meni, tujih jazljivcu, ki nisem pešteno padel v boju?“ Tovarisko je prijel stotnika mirno za roko, ta pa ga je suti s od sebe. Začel je bloditi. Mislil je, da še je vedno v bojnem kričal je na ves glas: „Ste vsi tukaj moji dediči! Vodja Manin za menoj! Naprej! Naprej!“ — Potpad zopet je začel šteti mrtve vojake svoje kompanije jih prijazno nagovarjati. Še le s silo so odpeljeli stotnika od njegove mrtve kompanije, stotnika, da mu je sicer prizanesla smrt, kateri pa je prišel všeč duševnega in telesnega napora ob pamet.

Spodnještajerske novice.

Slovenski kmetje! Obstrukcija slovenskih poslancev v deželnem zboru se nadaljuje. Za to brezvesno počenjanje zastopnikov slovenskega kmeta bo moral plačati kmet zopet tisoče in tisoče. Gospod „kmečki“ poslanci, kmetu se nikakor ne pomaga političnimi hujskarijami, pač pa z resnim delom Nemški poslanci hočejo delati za ljudstvo, prisilili tudi Vaše poslance slovenski kmetje, da bodejo delali, ne pa igrali za Vaš denar v deželnini zbornici medije, katere morate plačati Vi. Kmetje, politika draga, denarja pa malo! Spodnjištajerski deželi jemljejo pravico v deželnem zboru zastopniki spodnještajerskih kmetov in sicer njemu v škodo, sebi v korist! Seveda piše dohtarski list z dne 8. t. m. po imenu „Domovina“, da „iz vseh strani Spodnještajerske prihajajo mnogobrojne brzjavke, kjer občine, društva in posamezniki poslancem izražajo popolno zaupanje v zadevi obstrukcije v deželnem zboru.“ Gledè te trditve bi se smejele zares skorje kokoši! Da, dohtarji, popi in prvaški agenti, tis

utrdili nogoče poslali „mnogobrojne“ brzjavke! „Slovenski od je torej popolnoma na strani svojih poslan-
av o ve!“ piše zopet dohtarski dopisnik dohtarske „Do-
krovodja borožen“.
velikim lancev, aka je slovenski narod nor! Slovenski
pa n i nor, ker dobro vê od koder imajo nje-
i dohtarji toliko premoženja, dobro vê, da je
sikatera svitla kronica iz žuljevih slovenskih
poročnih rok romala v slovenske, v dohtarske žepe
padu Janepotrebnom! Slovenski kmet, kje pa si! Zbudi,
lo sam Občinski predstojniki, kje ste?

dva ti Ali dremljete? Na dan, z nezaupnicami! Kmet, o po dvanski predstojnik, aka še imaš količaj pričakovati ptmana deželne zbornice, v sedajnih sejah, potem se je, siceram! Napiši tvojim poslancem nezaupnice! Pa stotnikve nezaupnice, ne pa kakor so zaupnice raztro-
išem žane po „Domovini“, zaupnice, katere so imeli e ni veenski poslanci v Gracu znabiti že v rokah, po-
el ga jô ko jih je kmet in volilec bral!

ani, ke Umrl je v Cirkovcih dne 9. t. m. predpoldan e. Stotie spoštovani gospodar in trgovec Fran Star a je lein a. Dolgotrajna bolezen je končala tukaj življenje osil sana, ki je bil vseskoz poštenjak od pet do glave. ka (lajto je bil vosten v spolovanju svojih dolžnosti, ovoriš k to dejstvo, da še je komaj par dni pred smrtojo sedaaročil in pokazal, kako se mora vse v prihodeni, bo dneh opravljati. Čutil je najbrž že svoj konec. Tovarjo ženo je prosil še komaj 8 dni pred smrtoj, naj je sunce dala z njim fotografirati, češ, da bodejo imeli v bojuški in ona spomin, ker bode on moral iti skoraj dečkivat. — Blagemu pokojniku in vremenu možu naj Poter zemljica lahka!

anje i Nova lovska postava se je dne 5. t. m. v de-
odpeljaem zboru sprejela. Poslanec Pfrimer je predlagal, nika, ki se smela divjačina, katera se lahko shranjuje v šel vslenicah itd. prodajati še poznej, kakor 14 dni po-
ko se ne sme več streljati. Tudi ta predlog se prejel. Novo lovsko postavo bodemo priobčili, ko-
bo nam dopuščal prostor, v neki prihodnji šte-

poslari Naprednjaška zmaga. (Slovenska Bistrica). Pri rezves nskih volitvah, katere so se dne 30. p. m. vršile ovanski Bistrici, je zmagala v vseh treh volilnih sta boc edih napredna stranka. Živeli neustrašeni volilci!
gospod maga Junaški rešilec. Od Sv. Lovrenca ob koroški delom znici se nam piše: Pred kratkim je pobiral ed-
prisili letni vžitkarjev sinček Franc Arbeiter v Rotten-
dejo d suhljad, katero je nanosila povodenj. Njegov rnički let star bratec Rudolf in sedemletna sestrica litika sta med tem časom igrala ob tamošnjem slepnič- eželi potoku. Kar naenkrat pade 5 letni Rudolf v i spok, ki je bil vsled zadnjega deževanja znatno na- sebi el. Sedemletna Ida je začela kričati in zvati na t. m. To kričanje je slišala žena žagarskega mojstra Spodnenbegerja in ona ugledavši nevarnost otroka, doz- kjer o je svojega moža Alojza. Med tem je bila deroča žajo p že otroka počrila. Imenovani žagarski mojster eželne skočil za dečkom v deročo vodo ne meneč se za s skor no pretečo mu smrtno nevarnost. In glej, junaškega ti, ti ca je obvarovala roka previdnosti. Ravno pred

visokim slapom se mu je posrečilo, da je z rešenim dečkom vred še prišel na suho. Deček je bil že brez zavesti. Junaški rešilec ga je na to nesel v svoje stanovanje, kjer je kmalu okrevlal. Vsa čast neustrašenemu, junaškemu rešilcu! Stariši pazite na deco!

Ustrelil se je. V Celju dne 3. novembra se je ustrelil v „Narodnem domu“ sourednik „Domovine“ g. Fr. Štol.

Iz volilnih krogov. Človek, trezno misleč človek se mora prijeti takorekoč za glavo, ako vidi in sliši vnebovijoče krivice, ki se gode tam zunaj med ljudstvom pri volitvah, naj si bodejo te občinske volitve ali volitve v kako zbornico bodi si deželno ali državno. Vrhunc pa se je morda vendarle dosegel v tem oziru pri zadnjih deželnozborskih volitvah. Tako se nam na primer piše iz radgonskega okraja od nekega zvestega nam naročnika, kateri je hodil ob času volitev po okraju, v katerem je kandidiral sedanji poslanec g. Stieger. Temu naročniku se je posrečilo dobiti v roke pismo, pisano v nemškem jeziku, ki se glasi dobesedno prestavljeni tako le:

»Le pazite, da bodejo vsi prišli k volitvi in da bodejo vsi za Lopiča glasovali. Zmaga nam je skoraj gotova. Stieger je protestant. Najbrž bode volilni komiser razdelil volilne liste še le pred volitvo. Seveda bi bilo za nas jako škodljivo, ako bi moral vsaki še le pri volitvi pisati ime na volilni listek. Zato pa, le zahtevajte, da se vam izročijo takoj listek in potem jih razdelite. Jaz mislim, da se morajo po postavi listek poprej razdeliti.

R. G., kaplan.«

Gospod kaplan, aka si Nemec in ti želiš, da bi prordl v slovenskih krajih na mesto Stiegerja, ki ne sovraži Nemcev, Lopič, ki sovraži Nemce iz dna svoje duše, potem si brez zamere grozni bedak! Ako pa si Slovenec in se poslužuješ toli zaničevane nemščine v prid tvoje agitacije, potem si brezvesten, klerikal tepec!

Služba. Razpisana je služba poštnega ekspedienta pri Sv. Andražu v Slovenskih goricah. Okraj ravnateljstva je Gradec. Kar se tiče službenega pavšala, določi se pozneje. Prosilci morajo vložiti svoje prošnje v teku treh tednov. Natančneja pojasnila se dobijo pri ptujskem mestnem uradu in pa pri poštem in brzjavnem ravnateljstvu v Gracu.

Poročilu ptujskega sejma. Na ptujski sejem dne 2. t. m. se je prignalo 652 glav goveje živine, 88 konjev in 358 svinj. Na svinjski sejem dne 9. t. m. je bilo prgnanih 485 svinj. — Drugi mesečni sejem na dne 16. t. m. izostane, ker bode dne 25. novembra katarinski letni sejem strinjen z živinskim in svinjskim sejmom.

Zares čudno pač je, da priobči mariborški klerikalni listič skoraj vsaki v svoji številki imena volilcev, kateri so volili naprednjaške kandidate. A bolj še se nam zdi čudno od koder le neki dobavljajo gospodje v Mariboru te imena. Volitev je bila tajna, kako potem so prišli gospodje v Mariboru do dotičnih imen? Največje čudo pa je gotovo to, da se ne briga nobena oblast za to počenjanje. Ali je kutarjem v naši Avstriji že zares vse dovoljeno?

Dijaškim kuhinjam v Mariboru in v Ptiju je dovolil finančni odsek deželnega zbora prav zdatne podpore. Prva dobi 800 kron podpore, druga 600. Kaj ne, to so zopet dosegli prvaški možicelni?

Radovednost in „poštenost.“ Pri našem tiskarju gospodu Blanke se je učil nek fant knjigovezta. Nekegadne dobi tega fanta urednik „Gospodarja“ in „Fihposa“, znani učitelj požara Korošec, v roke in ga takoj začne spraševati prav temeljito o „Štajercu“. Fant je molčal. Na to pa mu obljubi Korošec, da mu budejo dali v Mariboru prav dobro službo, ako bode razodel „skrivnosti“ našega lista. Fant je odišel od našega tiskarja in je bil z velikim veseljem sprejet v mariborski tiskarni. Nato je priobčil „Gospodar“ sevè na podlagi učencevih „pojasnil“ en članek za drugim proti našemu listu, trdno prepričan, da smo že gotovo vsled teh člankov v par dneh popolnoma — fuč! Seveda je prosil sedaj omenjeni učenec za obljudljeno mu službo! Toda reklo se mu je, da njegove izpovedi o „Štajercu“ ne vlečejo, da nimajo nikakega uspeha in sililo se je v njega naj biše važnejše reči naznani. Ubogo siroče pa te želje ni moglo izpolniti, zato so mu gospodje v Mariboru rekli, da nimajo za njega službe. Sedaj je ubogi fant brez kruha. Še kanonik Majcen, k kateremu so ga poslali, ni vedel pomagati. Grozna radovednost, dokazana si — „poštenost“ pa tudi!

Čuden lov na divje koze. V Šoštanu, v savinski dolini, „deluje“ seveda v „prid“ kmetom znani dohtar „navdušen“ narodnjak Fran Mayer. V njegovi pisarni kraljuje prav za prav kot šef Eduard Planinšek. Ta gospod se je odpeljal dne 21. p. m. z justranjim vlakom v Rečico in se podal od tam v Mozirje, da bi šel tam, kakor je sam povdarjal v knezoškojske gozde v Gornjem gradu divjih koz lovit. Pa divje koze so mrcine! Veliki agitator in nemirnež je za deset dni kar na enkrat zniknil. Divji koze okrog Gornjega Grada pa so se v teh desetih dneh čisto mirno pasle, ker jih gospod Planinšek kar nič ni nadlegoval, tam sploh nikakega lova med tem časom ni bilo. Najbrž, da je nosil teh 10 dni gospodu Planinšeku sodnijski sluga ne preveč obilno hrano in je vsikdar za seboj s ključem vrata zaprl! Gospod Planinšek pa je najbrž študiral, kako je to, da človek ne sme državnega uradnika niti ne med štirimi očmi razžaliti na časti. In deset dni je rabil, da je to uganko razvozal. Koze pa so vesele, kaj pa mislite, koliko bi njih bilo v desetih dneh umrlo grenke smrti pred puško šefa kanclije dohtarja Frana Mayerja, ako mu ne bi bilo treba — študirati!

Koroške novice.

Deželni zbor. Kakor povsod hočejo imeti tudi v koroški deželni zbornici kutarji prvo besedo. Rabijo pa v dosegu svojega namena, kakor povsod grozno umazana sredstva. Klerikalček Weis je v eni zadnjih sej začel napadati liberalca Dobernika na njegovi časti, vtikajoč se v družbinsko življenje tega poslanca. Dokazalo se mu pa je, da je bil celi napad samo

hujskarija, vse do cela izmišljeno! Zato se je izrek Weisu nezaupnica. Weisov enakomišljene, klerikalček dohtar Pupovac (samoumevno, da more biti dohtar) je hotel Weisove trditve ponoviti, napisled pa izbruhnili v vsej svoji možatosti napram večini, tvejeni iz liberalnih poslancev značilne besede „da budejo začeli poslanci, ki so v majnšini zaostali, (tom klerikalček) na deželi ljudstvo hujskati.“ — Tab je orožje, s katerim se bojuje klerikalna stranka Zares plemenito, zares kavalirsko!

St. Jakob v rožni dolini. Dobili smo sleden dopis: Predzadnjo nedeljo je zborovalo vso naše klerikalstvo v narodnem domu pri Sv. Jakobu in tam se je sklenilo, da se bode ustavnila tukaj slovenska klošterska šola. Gospodje kutarji so baje že nabrali 9400 kron za to! Koliko pa je zapeljanemu ljudstvu v naši okolici za to šolo, dokaže to dejstvo, da je romala ogromna množica kmečkih starišev iz naših okolic na dan sprejema učencev v Rožek, v tamnino nemško šolo, proseč, naj bi se sprejela njih decu v to, toraj nemško šolo. Med temi stariši je bilo mnogih takih, ki so seveda prisiljeni svoj čas podpisali prednjo za slovensko kloštersko šolo! Župnik Ražnik toraj vendar ni vse zlato, kar se sveti, naš kmet nato zabit, kakor ti in tvoji podrepniki mislite o njem, čeprav se morda tu in tam prisili s pomočjo svete vere in svetih zakramentov k kakemu podpisu

Dopisi.

Od Nove Cerkve v Halozah. Naš nadučitelj gospod Kaučič je zelo priden in miren gospod. On negre nikamor, tudi ničesar ne pije, sem slišal, da se celo ne je mesa. Za politiko se ne briga, in ostane vedno doma. To pa, kakor se mi vidi, vse le tedaj — — ako ni pri nas nikakih volitev! Zadnje deželnozborske volitve, pa so mu ves ta hišni red zmesale. Naenkrat sem videl povsod Kaučiča, agitiral je na vso moč za Ploj, jel meso, pil vino, obiskal krčme, govoril tudi s takimi ljudmi, katerih v navadi niti ne pogleda, in se pozabil celo tako daleč, da je postal celo nehvaležnež napram svojim prijateljem in — — dobrotnikom! Huj, te prešmentane volitve, kako vendar te človeku zmešajo nazore! Zakaj le neki? Ali sta si Ploj in Kaučič v sorodu ali v prijateljstvu? — Radoveden opazovalec. — (Opomba uredništva: Kaj še neki? Niti ne trohice v sorodu, pač pa v prijateljstvu! Saj je hofrat Ploj obljudbil, da bode, ako bode izvoljen za poslanca, pomagal učiteljem in jim — zboljšal plačo! Zdaj pa veste, zakaj se je Kaučič tako spremenil!)

Od sv. Trojice v Slov. goricah. Dragi „Štajerc! Spominjajoč se na zadnje deželnozborske volitve, moram najprvič omeniti našega kaplana Berata, ker je bil ta gospod takorekoč glavna oseba v naši fari, ko se je reklo delati ljudsko voljo. Gospod kaplan si je namreč za hofrata Ploja po našem blatu skoraj porabil svoje noge. A vendar vse nič ni pomagalo, mi Trojičanji smo volili skoraj vsi po prednjaškem geslu. Gospod Wratschko je dobil pri